

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระ เรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของที่פקอาศัยให้เช่ารายเดือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตประชากรที่ศึกษา

ผู้ประกอบการที่פקอาศัยให้เช่ารายเดือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ตามที่ได้มีการขึ้นทะเบียนกับกลุ่มงานส่งเสริมสิ่งแวดล้อม สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 128 ราย (กลุ่มงานส่งเสริมสิ่งแวดล้อม สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครเชียงใหม่, 2548)

ขอบเขตเนื้อหา

ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของที่פקอาศัยให้เช่ารายเดือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่และปัญหาที่พบ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ รวบรวมจากการใช้แบบสอบถาม ผู้ประกอบการที่פקอาศัยให้เช่ารายเดือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ตามที่ได้มีการขึ้นทะเบียนกับกลุ่มงานส่งเสริมสิ่งแวดล้อม สำนักงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 128 ราย
2. ข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมจากข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร งานวิจัย รายงาน การค้นคว้าอิสระ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของที่พักอาศัยให้เช่ารายเดือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พบและข้อเสนอแนะ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือการอธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวม ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ลักษณะของการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และปัญหาที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของที่พักอาศัยให้เช่ารายเดือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ แต่ละด้านเป็นการวัดระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ด้วยมาตราวัด Rating scale (นราศรี ไวนิชกุล, 2532) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความสำคัญ/มีผล
5	สำคัญมากที่สุด
4	สำคัญมาก
3	สำคัญน้อย
2	สำคัญน้อยที่สุด
1	ไม่มีผล

คะแนนเฉลี่ยที่ได้ นำมาแปลความหมายได้ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับความสำคัญ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.00 – 4.50	สำคัญมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.49 – 3.50	สำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.49 – 2.50	สำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.49 – 1.50	สำคัญน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.49 – 1.00	ไม่มีผล

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลา 5 เดือน ตั้งแต่ พฤษภาคม 2548 ถึงเดือนตุลาคม 2548 โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในเดือนกันยายน 2548

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved